A°. 1834. N°. 99.

DONDERDAG DEN 11den DECEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO den 9 December 1834.

BERIGT VOOR ZEEVARENDEN.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ter verkenning van de rivier *Suriname* zijn gelegd twee ijzeren boeijen en twee gekoperde tonnen, volgens de navolgende door den Kapitein ter Zee Kommandant van Zijner Majesteits Eskader op de W. I. Station, welke zich met de legging dier verkenningsteekenen heeft belast, aan den Gouverneur Generaal ingeleverde beschrijving welke alhier wordt geinsereerd, als:

»De ingang der rivier *Suriname* is thans met vier boeijen, aan de loefzijde van het vaarwater gelegen, afgebakend.

»Van deze zijn de twee buitenste of N°. 1 en 2 ijzeren boten, in welke eene vijf en twintig voet lange mast staat, welkers top, met eene groote koperen Nederlandsche vlag, onder welke eene globe van band cirkel, vijf voeten middellijn hebbende, is voorzien.

»De twee binnenste of N°. 3 en 4 zijn gewone gekoperde tonnen boeijen.

»Dezelve zijn geplaatst als volgt:

»N°. 1. In groote drie vademen afgaande grond op 6° 7′ 30″ Noorder breedte; hebbende *Braamspunt* Zuiden 13° Oost, op drie mijlen afstand van zich.

»Deze boeij op eene uitgestrekte zacht glooijende vlakte liggende, behoeft in geen geval, na aangenomen te worden, dezelve dient voornamelijk, om Schepen, welke buiten de modderbank om de Oost van daankomen, eene vaste peiling op *Braamspunt* en de volgende boeijen te geven.

»N°. 2. Ligt in twee vademen, Zuiden 15° West op circa $1\frac{2}{3}$ mijl afstand van N°. 1.

»Van N°. 1 tot N°. 2 is de grond zeer vlak opgaande. Men vindt bij het inkomen der rivier dwars over, op die hoogte, weinig of geen meer water.

»Bij een dezer boeijen zijnde, kan men met tamelijk helder weer, de andere zien.

»Van N°. 2 peilt men *Braamspunt* in het Zuiden 35° Oost, en N°. 3 of de buitenste tonnen boeij in het Zuiden 21° Oost. — Van N°. 2 zal men, van een tamelijk hoog Schip, de boeij N°. 3 zien, anders dezelve zeer spoedig in 't zigt loopen.

»N°. 3 Ligt in $2\frac{1}{4}$ vadem, bewesten de punt van de zich Noord-Westelijk van *Braamspunt* uitstrekkende zandbanken. Van daar peilt men: den Oostelijkst zigtbare hoek van het land Noorden 74° Oost,

»*Braamspunt* Zuiden 61° Oost en

»N°. 4 Of de bovenste Zuid 50° Oost.

»N°. 4. Deze ligt aan den Zuidkant digt tegen de zandbanken, in drie vademen water, hebbende *Braamspunt* in het Noorden 45° Oost. Aan de Westkant van deze ton is eene Kuil, waarin met laag water $3\frac{1}{2}$ vadem staan blijft, en derhalve goede ankerplaats oplevert voor Schepen welke aldaar op gelegenheid van wind of getij, tot voortzetting der reize, moeten wachten.

»Om genoegzame diepte voor zware Schepen en behoorlijke hoogte in het vaarwater te houden, is het dienstig de koersen naar de strekking dezer boeijen in te rigten, altijd oplettende, dat de vloed stroom sterk neer en de ebbe soms opzet; welk laatste altijd plaats heeft zoo lang men de zandbanken of de tonnen daarbij gelegen, niet voorbij is, vallende de stroom meestal dwars over de zandbanken heen.

»*Alle diepten* in deze vermeld, zijn van laag water met Nieuwe en Volle Maan, rijzende het water alsdan 9 a 10 voeten; terwijl in de kwartieren de ebbe niet zoo laag afloop, doch de vloed ook slechts $5\frac{1}{4}$ a 6 voeten vermeerdering geeft.

»*De peilingen* zijn alle volgens het miswijzend kompas.

»Die op de hoeken van het land, zijn van geene doorgaande zekerheid, dewijl nagenoeg met ieder spring, de afspoeling van de punten kan worden waargenomen."

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO den 10 December 1834.

Alzoo de navolgende Personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, voor de na te melden Slaven, te weten:

Van Mr. G. A. VAN DER MEE, voor den Slaaf *Hendrik*, door hem van nu wijlen Q. G. PICHOT, op voorwaarde van vrijdom verkregen.

Van M. M. KERSTER, voor de Slaven *Lisette* en *Elisabeth*, hem in eigendom toebehoorende; — en

Van JAN DEL PRADO, voor den Slaaf *Wimpie*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen, alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Tot narigt van het Publiek dient, dat Z. M. Korvet *PALLAS*, gecommandeerd door den Kapt. ter Zee, D. BUIJS, de reis naar *Curaçao*, over de Eilanden *St Eustatius* en *St. Martin*, op den 14den dezer zal aannemen, en dat de Brievenzakken voor gemelde Eilanden, op Zaturdag den *dertienden* dezer, des middags ten *een* uur, zullen worden gesloten.

Paramaribo den 10 December 1834.

De Tweede Kommies ter Gouvernements Secretarij, belast met de waarneming der Posterij,
A. P. TIRION.

PARAMARIBO, *den 8 December* 1834.

Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal bepaald hebbende dat voortaan op de gewone Audientien, niemand wie hij ook zij, zal worden toegelaten, dan die zijnen naam hebbe doen inschrijven op eene lijst welke elken Maandag en Donderdag morgen van *half negen* tot *negen* uur, ter teekening zal liggen.

Zoo heeft de ondergeteekende de Eer, zulks bij deze ter kennisse te brengen van het Algemeen.

De Eerste Luitenant Adjudant,
R. H. ESSER.

PARAMARIBO, *den 9 December* 1834.

De Tweede Luitenant bij het Bataillon Jagers No. 27, BONN, in Garnizoen te *Curaçao*, krachtens eene dispositie van den Heer Gezaghebber van *Curaçao* en onderhorige *Eilanden*, dd. 8e. October 1834, No. 534, sedert den 10e. October dj., aangenomen hebbende den voornaam van THEODORUS.

Zoo heeft Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal bij Gouvernements-Order van gister No. 258, in voormelde dispositie berust, met magtiging op voornoemd Officier om zijnen origineelen en bij de geboorte ontvangen voornaam van ZADOK te veranderen in dien van THEODORUS, en zich alzoo voortaan te schrijven en te onderteekenen THEODORUS BONN, met last op den ondergeteekenden om deze voornaams-mutatie in de *Surinaamsche Couranten*, publiek te maken.

Aan welken last de ondergeteekende door deze de Eer heeft te voldoen.

De Eerste Luitenant Adjudant,
R. H. ESSER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Nieuwe Amsterdamsche Courant en Algemeen Handelsblad, tot en met 3 October* 1834.)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 1 *October*. In de *Bredasche Cour.* van heden leest men het volgende:

Naar de loopende geruchten zou de lang verwachte organisatie van het leger niet worden bewerkstelligd, dan na de voorafgaande aanneming der nieuw voor te stellen organisatie der Schutterijen bij de aanstaande bijeenkomst onzer wetgevende Kamers. De staven der Schutterijen zouden bij dezelve eene geheele wijziging ondergaan, in het belang der dienst, welke eenmaal van dezelve zoude kunnen gevorderd worden.

De toestand, waarin Europa verkeert, de steeds toenemende verwikkelingen, en de meer en meer van den regten weg afwijkende hoofdbeginselen van staatkunde mogen de Gouvernementen wel ernstig doen bedacht zijn op de goede zamenstelling en instandhouding hunner strijdkrachten, die welligt vroeger dan zich nu oppervlakkig laten denken, door onverwacht uitbrekende gebeurtenissen, nogmaals zouden kunnen geroepen worden ter verdediging van het dierbaarste goed, de onafhankelijkheid der volken. Een goede *kern*, met geestdrift voor de zaak des vaderlands bezield, waaraan ieder burger zich met vertrouwen kan aansluiten, is alles wat men in deze omstandigheden verlangen kan; doch die kern moet dan ook goed, gezond en stevig zijn, opdat de rotplekken zich niet spoedig over het geheel verspreiden. Een leger zonder krijgsmansgeest is aan vermolmd hout gelijk, dat bij den minsten schok in stof verbrijzeld nedervalt.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 28 *September*. De Heer O'Connel heeft den 20sten weder een brief aan het volk van Ierland gerigt, waarin hij hun aanraadt de Ministers tegen de Iersche Oranjelieden te ondersteunen, doch zich intusschen over sommigen der eersten, inzonderheid over Lord Brougham, in hoogst onbescheiden bewoordingen uitlaat, en besluit met te zeggen, dat, zoo de ambtgenooten van dien Lord Kanselier zich niet met woorden en daden tegen hem aankanten, de Radikalen het Ministerie moeten omverwerpen en de gewenschte verbeteringen van een ander bestuur verwachten, dat zich niet aan zijne ongerijmde redeneringen be-

kreund. Voorts wil de briefschrijver, dat men zich hoede van de zaak der Leeren den naam eener godsdienstsecte te geven, en dat elk hunner aan de benoemde kommissie, om den staat des lands, de bezittingen der inwoners in landerijen en de verhouding tusschen de katholijke en de overige bevolking op te nemen, met de meeste opregtheid de verlangde inlichtingen geve; welke verhouding, volgens hem, als zeven tot één staat, terwijl zijne tegenpartij haar opgeeft drie tegen één te zijn. Zijne raadgevingen wegens de tienden heeft men eerstdaags in een volgenden brief te verwachten.

DUITSCHLAND.

Onder het opschrift *Vermindering der Huwelijken*, leest men in een Duitsch dagblad het volgende:

De Heer Johan Schön, Professor aan de Hoogeschool te Breslau, heeft onlangs een kort begrip van algemeene statistiek uitgegeven, hetwelk nopens den staat der beschaving in Europa belangwekkende daadzaken vermeldt; zie hier wat hij zegt van de vermindering der huwelijken en de vermeerdering der onechte geboorten.

Eertijds telde men in Europa op 120 inwoners een huwelijk; tegenwoordig heeft er slechts een huwelijk plaats op de 150 zielen. Onder de Fransche nationale garde bevinden zich niet minder dan 1,231,033 ongehuwde personen van 20 tot 35 jaren; dit getal maakt meer dan het derde gedeelte van de geheele manuelijke bevolking dezes ouderdoms in het gansche land uit. De vermeerdering van het getal onechte kinderen staat in evenredigheid met de vermindering van het getal huwelijken In de meeste groote steden telt men op drie kinderen een onecht kind. te Stokholm worden er alzoo 2 op de 5 geboren; te Oporto staan de onechte tot de echte geboorte in de verhouding van 180 tot 170, in Frankrijk, Pruissen, Engeland, Zweden, enz., wordt thans een onecht kind geboren op 12 wettige, terwijl zulks vroeger slechts het geval was van een op de 14 of 15; in Wurtemberg telt men een onecht kind op 9 wettige; in Saksen een op 8; in Hessen-Darmstad een op 5. Het in 1834 te Parijs uitgegeven jaarboekje stelt nogtans de evenredigheid tusschen de onechte en wettige kinderen in Frankrijk gunstiger dan de Heer Schön zulks opgeeft. Uit eene vergelijking der geboorten van 1817 tot 1834 gaat voort, dat er een onecht kind wordt geboren op ruim 13 wettige kinderen, hetgeen maakt 20 op de 132 Hetzelfde geldt omtrent de huwelijken in Frankrijk, namelijk een huwelijk op de 131 ingezetenen.

— Men meldt uit Weenen, dd. 14 September: Het dorp Töplitz, op twee uren afstands van Neustadtel, in het Hertogdom Carniole gelegen, en hetwelk wegens deszelfs gezondheidsbronnen beroemd is, doch niet moet verward worden met de badplaats van denzelfden naam in Bohemen, is op den 4den September geheel afgebrand. Onder de in de asch gelegde gebouwen bevindt zich ook het Vorstelijke Auerspergsche badhuis. Een gelijksoortig berigt uit Weenen van den 20sten September, betreft de stad Hof, in het distrikt Olmütz. Op den 11den omstreeks middernacht, brak aldaar een brand uit, welke, door het aanhoudende drooge weder begunstigd en onder eenen hevigen wind, spoedig zoo zeer toenam, dat alle redmiddelen vruchteloos waren, en het binnengedeelte der stad, bestaande uit 188 huizen, binnen een uur tijds, eene prooi der vlammen werd. Zelfs de kerk is geheel afgebrand en elf personen verloren, bij dat ongeval, het leven.

Mengelwerk.

HET NUT VAN ORDE EN STIPTHEID.

Orde is verstand; waar geene orde in een huis heerscht, is geen geluk nog zegen, omdat alsdan het behoudende en verwervende grondbeginsel ontbreekt. Wanorde vernielt, wat de vlijt voortbrengt. Stiptheid is de dochter van orde, en verwekt vertrouwen, omdat zij alles op den juisten tijd verrigt. Zij verbindt naauwgezetheid met het verstand, en beide brengen welvaart in een huis aan.

De Engelschman SCOTT van *Exeter*, die tot bijna in zijn tachtigste jaar, om zaken rondreisde, onderscheidde zich bij uitnemendheid door zijne stiptheid en orde, en daar hij met deze deugden eene aanhoudende en verstandige vlijt paarde, verwierf hij zich een aanzienlijk vermogen. De volgende gebeurtenis kan een denkbeeld van zijne naauwkeurigheid geven: Sedert eene lange reeks van jaren wisten de Kasteleins te *Devon* en *Cornwall*, bij welke hij zijnen intrek nam, naauwkeurig den dag ja zelfs het uur, waarin hij bij hen zoude aankomen. Kort voor den dood van den Heer SCOTT, deed een Engelschman eene reis en kwam te *Cornwall*, alwaar hij in eene niet zeer groote herberg zijnen intrek nam, om er het middagmaal te houden. De bedienden gaven hem de lijst der spijzen, doch hij vond geen smaak in de geregten, die daarop waren opgeteekend. Intusschen zag hij, dat men een' heerlijken eendvogel braadde, en verlangde dezen voor zijn middagmaal te hebben. »Dezen eendvogel kan UEd. niet bekomen," antwoordde de Kastelein, »hij is voor den Heer SCOTT uit *Exeter* bestemd."— »Ik ken den Heer SCOTT zeer wel, zeide de reiziger, »hij bevindt zich niet in uw huis." — »Dat is waar," hernam de waard, »maar voor zes maanden was hij hier het laatst, en bestelde een' gebraden eendvogel, die heden precies te twee uren voor hem gereed moest staan." Tot zijne groote verwondering zag de reiziger den ouden Heer op dit zelfde oogenblik voor de herberg afstappen en binnen treden. Het was juist vijf minuten voor tweeën.

ZONDERLINGE WIJZE VAN DUEL IN JAPAN.

De Japanezen zijn zeer oploopend, en wanneer de een den ander ten strijd uitdaagt, dan zegt hij tot hem: »Mijne sabel is beter dan de uwe," en rijt zich daarmede den buik op — »Gij zult zien, dat de mijne voor de uwe niet onderdoet," antwoordt de ander, en volgt zijn voorbeeld. Het zou schandelijk zijn deze uitdaging af te slaan.

(*Recencent ook der Recencenten.*)

OORSPRONG VAN DEN EERSTEN APRIL, ALS FEESTDAG DER GEKKEN.

(Volgens de *Jahrbücher für Religion-, Kirchen- und Schulwesen.*)

Op den Rijksdag te *Augsburg* (1530), waar van de *Duitsche* Natie het bijstaan van *Turkije* en veel gelds gevraagd werd, waar men Godsdiensttwisten beslechten en nog veel meer, dat niet tot stand kwam, doen wilde, zou ook het Muntwezen in orde worden gebragt. Maar, van wege zoo veel en velerlei andere zaken, konde of wilde men daar niet aan toe komen, maar bepaalde er een' bijzonderen dag voor, een' Muntdag, en wel *den eersten April*. Deze dag nu werd het doel van vele en groote speculatiën. Maar — de eerste April verscheen, en er werd van geen Munt of Muntdag verder gesproken. Al de speculanten, die op dien dag hunne berekeningen gebouwd hadden, werden nu, als gefopte gekken, bespot; en zoo werd de eerste April alom vermaard, als — feestdag der gekken!

(*Vaderl. Letteroefening* 1834.)

CHATEAUBRIANDS LEVENSWIJZE.

Deze beroemde man geeft de volgende belangrijke en tevens geloofwaardige beschrijving zijner levenswijze. »Ik ga alle dagen om twee ure uit, draag een' blaauwen jas, die even zoo afgesleten is als de legitimiteit, wier vertegenwoordiger ik ben. Ik leg dagelijks twee of drie bezoeken af, altijd bij dezelfde personen. Ik kom tegen half zes te huis, om te eten; 's avonds komen eenige zeldzame vrienden, die mij nog in het ongeluk zijn bijgebleven, mij bezoeken. Om 9 uur ga ik naar bed en sta om 6 uur weder op. Ik lees de dagbladen, die men mij *gratis* toezendt; heb ik geene bezigheid, dan bezoek ik van 10 tot 12 ure eenige republiekeinen, lieden met een hart en een hoofd, die, niet zoo lijdzaam als ik, diegenen liever wilden ophangen, waarover het mij slechts lust te lagchen.

(*Alg. Lett. Maandschrift.*)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.